

THÁI THUỘNG CẢM ỨNG THIÊN

Tập 126

Chủ giảng: Lão pháp sư Tịnh Không

Địa điểm: Tịnh tông Học hội Singapore

Thời gian: 08/11/1999

Viết dịch: Ban biên dịch Pháp Âm Tuyên Lưu

Chư vị đồng học, chào mọi người! Mời xem đoạn thứ 59 của Cảm Ứng Thiên:

San báng thánh hiền.

訕謗聖賢。

Chê bai, hủy báng bậc thánh hiền.

Trong chú giải có giảng rất rõ ràng cho chúng ta, “san” tức là đùa bỡn, lăng mạ; “báng” là hủy báng. Ở đây nêu ra hai loại người chê bai hủy báng thánh hiền: một là người ngu si nên mới tạo ác nghiệp này; ngoài ra còn một loại người khác, dùng lời hiện nay mà nói là thích vỗ ngực ta đây, thích nổi trội, ở trong xã hội đại chúng làm mưa làm gió. Giống như những gì trong Liễu Phàm Tứ Huấn nói, tiên sinh Liễu Phàm khi còn trẻ chưa từng tiếp xúc qua Phật pháp, cũng có thói quen xấu này. Ác nghiệp mà hai loại người này tạo ra cực kỳ sâu nặng, chân thật là ngu muội vô tri. Thế nào gọi là “thánh”, thế nào gọi là “hiền”? Hai chữ này chúng ta phải nhận thức rõ ràng. Định nghĩa của “thánh”, nghĩa là nói người này đối với chân tướng, sự lý nhân quả của vũ trụ nhân sinh đều rõ ràng, đều sáng tỏ, người như vậy ở Trung Quốc gọi là thánh, ở phương Tây gọi là thần, trong Phật giáo gọi là Phật. Mặc dù tên gọi không như nhau nhưng ý nghĩa thì khá tương đồng. Nếu hiểu nhưng chưa đủ triệt để thì người như vậy gọi là “hiền”; hoàn toàn thấu triệt thì gọi là “thánh”. Những người này là đạo sư của xã hội, là mô phạm của hết thảy chúng sanh, nếu đùa bỡn, lăng mạ, hủy báng các ngài sẽ tạo nên ảnh hưởng vô cùng rộng lớn, vô cùng sâu xa, nhà Phật nói về kết tội là từ chỗ này mà nói.

Trong Phật pháp gọi là đoạn pháp thân huệ mạng của hết thảy chúng sanh, đồng tu học Phật đều biết tội đoạn thân mạng của người còn nhẹ, tội đoạn huệ mạng của người thì nặng. Đạo lý này Phật nói rất nhiều trong kinh giáo, chúng ta muôn vàn không được xem nhẹ coi thường, cho rằng lăng mạ, hủy báng thánh hiền, Phật Bồ-tát, thiện tri thức là chuyện nhỏ. Đặc biệt là thiện tri thức, thiện tri thức sống ở thế gian này có sức ảnh hưởng cực lớn. Ai là thiện tri thức? Chính

mình là thiện tri thức, điều này phải hiểu. Tư tưởng, lời nói, việc làm của chính chúng ta, nếu như có thể tùy thuận lời Phật dạy thì bạn là thiện tri thức của đại chúng xã hội. Bạn ở đó hoằng pháp lợi sanh, bạn ở nơi đó tuyên dương Phật pháp, không cần nói, làm ra cho mọi người thấy. Nếu như tư tưởng, lời nói việc làm của chính chúng ta hoàn toàn trái nghịch với lời dạy bảo trong kinh Phật thì chúng ta chính là hủy báng thánh hiền. Người ta vừa nghe nói bạn là tín đồ Phật giáo, tín đồ Phật giáo mà khởi tâm động niệm vẫn tạo ác nghiệp, vẫn là làm việc tự tư tự lợi, vẫn là làm việc tham sân si mạn, tâm lượng nhỏ hẹp, không thể khoan dung người, người này sẽ khiến xã hội đại chúng khinh thường Phật giáo. Tại sao lại khinh thường? Là vì chính bạn hủy báng thánh hiền, khiến người ta khinh thường Phật giáo. Cho nên, chính mình tạo ác nghiệp này, các bạn nghĩ xem ác nghiệp này, bạn tí mĩ mà nghĩ thì thấy không xong rồi! Tội nghiệp này chính là ngũ nghịch thập ác.

Về quả báo thì những gì trong kinh nói không sai một chút nào. Đồng tu học Phật chúng ta khi bị người khác lăng mạ, bị người khác hủy báng, bị người khác hăm hại, nhưng biểu hiện ra là gì? Là tâm bình khí hòa, tuyệt đối không có chút niệm ác nào. Xã hội đại chúng vừa nhìn thì thấy tín đồ Phật giáo này không tệ, người này có tu dưỡng, liền tán thán Phật giáo, bởi từ biểu hiện của bạn liền khiến rất nhiều người sanh khởi tín tâm đối với lời dạy bảo của Phật-đà, công đức của bạn vô lượng. Cho nên thiện tri thức là ai? Thiện tri thức là chính chúng ta. Chúng ta tùy thuận lời dạy của Phật-đà thì chính là thiện tri thức; làm trái lại với lời dạy của Phật-đà thì chính là ác tri thức. Tùy thuận lời dạy của Phật-đà thì tiền đồ là một mảng quang minh, tương lai sanh về cõi Phật thanh tịnh; nếu làm trái lại lời dạy của Phật-đà thì về sau khổ nạn vô biên, quả báo ở địa ngục A-tỳ. Cho nên quý vị nhất định phải hiểu rõ, quả báo cực thiện và quả báo cực ác đều ở trong khoảng một niệm của chính mình. Một niệm của chúng ta vì sao phải tạo ác? Vì sao tâm không khởi thiện niệm?

Phật pháp thù thắng, hết thầy tôn giáo không có tôn giáo nào không thù thắng, chỉ là đối tượng giáo hóa không giống nhau mà thôi. Cho nên, chúng ta đọc kinh Phật, chúng ta là sơ học, sơ học thì nhất định phải nhất môn thâm nhập, phải trường thời huân tu, đặt định căn cơ của chính mình. Trong Phật pháp nói căn cơ là giới - định - tuệ. Thế nào là giới học? Tùy thuận lời dạy của Phật-đà chính là trì giới. Trong kinh điển, Phật dạy chúng ta làm thế nào thì chúng ta phải thật thà mà làm như thế, nhất định không thể thuận theo tư tưởng của chính mình, nếu thuận theo tư tưởng của chính mình thì không có ai không tạo tội nghiệp, bạn

phải biết điều này. Không những Phật tổ dạy chúng ta như vậy, trong Kitô giáo, kinh điển của họ, cha xứ, mục sư của họ cũng là dạy tín đồ của họ như vậy. Vậy nếu hỏi Phật giáo khác những tôn giáo khác ở chỗ nào? Chúng ta có thể nói, các tôn giáo khác tu học chưa rời khỏi bốn tướng; hay nói cách khác là chưa rời khỏi phân biệt, chấp trước. Phật giáo khác với họ là rời khỏi hết thấy vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, không giống nhau chính ở chỗ này. Vậy chúng ta phải hỏi ngược lại, chúng ta đã rời khỏi phân biệt chấp trước chưa? Nếu như vẫn chưa rời khỏi phân biệt, chấp trước thì chúng ta hoàn toàn giống như họ. Họ có thể thuận theo tư tưởng của thượng đế, thuận theo lời dạy trong Tân Cựu Ước; còn chúng ta học Phật, đọc kinh Phật mà vẫn thuận theo vọng tưởng, tập khí của chính mình thì chúng ta không bằng họ, điều này nhất định phải biết. Không rời khỏi phân biệt, chấp trước thì nhất định không ra khỏi Dục giới, không ra khỏi lục đạo, người ta thì đích thực lên thiên đàng, còn lời nói việc làm của chúng ta là dọa địa ngục, đây là nói lời thật, nói lời thật lòng. Câu tiếp theo, câu tiếp theo của “san báng thánh hiền” là:

“Xâm lăng đạo đức.”

Chúng ta mỗi ngày đều phạm lỗi lầm này, vậy phải làm sao? Tiền đồ sẽ bị thương. May mà hơi thở của chúng ta vẫn chưa dứt, hay nói cách khác tức là vẫn còn cơ hội quay đầu, trong kinh Phật nói rất hay, người tạo tội nghiệp cực nặng, chỉ cần họ có thể sám hối, có thể sửa lỗi, có thể quay đầu vậy cũng là Bồ-tát. Trong Quán kinh, vua A-xà-thế tạo tội nặng ngũ nghịch thập ác, lâm chung sám hối, niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, Thế Tôn nói với chúng ta là thượng phẩm trung sanh. Cho nên, chúng ta đối với người tạo tội cực ác đều không dám khinh thường họ, khinh thường họ cũng là hủy báng. Tại sao không dám khinh thường? Một khi họ quay đầu, dừng mãnh tinh tấn, nói không chừng phẩm vị của họ còn cao hơn chúng ta, chúng ta lọt tuốt ở phía sau họ, làm sao dám khinh thường? Cho nên, Phổ Hiền Bồ-tát dạy chúng ta dùng một tâm chân thành cung kính đối với hết thấy chúng sanh, lời dạy bảo này là chân thật. Người khác khinh mạn tôi, người khác nhục mạ tôi, tôi nhất định không dám khinh mạn họ, nhất định không dám nhục mạ họ. Trong mắt họ không xem tôi là người, nhưng trong mắt tôi xem họ là Phật Bồ-tát, chúng ta phải tu hành như vậy, mỗi người có nhân quả của mỗi người, mỗi người có báo ứng của mỗi người. Nếu chúng ta bỏ đi vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của chính mình, hết thấy thuận theo lời dạy của Phật Bồ-tát thì người này có phước, người này có trí tuệ; nếu nói theo lời của các tôn giáo khác thì người này được cứu rỗi.

Vậy ai là thánh hiền? Trong tâm những người chân thật tu đạo thì hết thấy chúng sanh đều là thánh hiền. Thiện Tài đồng tử là như vậy mà thành tựu, tuyệt đối không dám khinh mạn bất kỳ ai. Đại sư Lục tổ Huệ Năng nói rất hay: “Nếu người chân tu đạo, không thấy lỗi thế gian.” Ngài nói với Thần Hội, ngài chỉ thấy lỗi bản thân, không thấy lỗi thế gian, đại sư Huệ Năng có thể trở thành tổ sư một đời, đạo lý chính ở chỗ này. Chúng ta ngày nay tu học công phu không đắc lực thì đạo lý cũng chính ở chỗ này. Chúng ta đã phạm phải điều gì? Chỉ thấy lỗi người khác, không thấy lỗi bản thân, đừng xem thường, đây là lỗi lầm lớn cực nghiêm trọng. Công phu niệm Phật không đắc lực, tu cả một đời vẫn là tu đến tam đồ, nguyên nhân là gì? Chỉ thấy lỗi người khác, không thấy lỗi bản thân, cách tu này của bạn chính là tu tam ác đạo. Tuy cũng là tu đạo nhưng tu tam ác đạo, cũng vãng sanh nhưng vãng sanh vào trong tam ác đạo. Thế nên, chúng ta không những đối với Phật Bồ-tát, với tổ sư đại đức phải tôn trọng đạo, mà đối với tôn giáo khác cũng phải tôn trọng bình đẳng; đối với hết thấy chúng sanh phải xem họ như cha mẹ, xem như Phật Bồ-tát, đây là điều mà trong kinh Phật dạy cho chúng ta. Cha mẹ có lỗi lầm, bạn dám nói không? Người trước đây không dám nói, người hiện tại thì lại dám nói, bạn nói xem còn cách gì nữa! Trước đây cha mẹ có lỗi lầm, chuyện xấu trong nhà không được truyền ra ngoài, nhất định không dám nói, cả đời cũng không dám nói; không những không dám nói mà nghĩ cũng không dám nghĩ, đây là hiếu thuận.

Xã hội ngày nay, giáo dục của cổ thánh tiên hiền đã hoàn toàn bị phế bỏ, giáo dục cổ thánh tiên hiền dạy người điều gì? Dạy người học làm người. Hiện nay, loại giáo dục luân lý đạo đức này đã bị vứt bỏ, người không giống người nữa. Không giống người thì giống cái gì? Đại sư Thiên Thai nói cho chúng ta “bách giới thiên như”, thông thường trong kinh điển nói về mười pháp giới. Đại sư Thiên Thai nói với chúng ta, bên trong mỗi một pháp giới đều có mười pháp giới, ý này nói được sâu. Trong pháp giới người có Phật trong cõi người, có Bồ-tát trong cõi người, có trời trong cõi người, có súc sanh trong cõi người, có ngạ quỷ trong cõi người, có địa ngục trong cõi người. Chúng ta ở trong pháp giới người, bên trong pháp giới người có mười pháp giới, chúng ta là ở pháp giới nào? Chính mình phải rõ ràng. Làm sao phân biệt được chúng ta tương ứng với pháp giới nào? Chúng ta phải lấy kinh điển làm tiêu chuẩn. Phật nói nghiệp nhân của thập pháp giới cho chúng ta, tâm bình đẳng là pháp giới Phật, chúng ta đối với hết thấy người, hết thấy việc, hết thấy vật có dùng tâm bình đẳng hay không? Nếu là tâm bình đẳng thì bạn là Phật ở trong cõi người, bạn tương ứng với Phật. Nếu

như là tâm Lục độ, niệm niệm lợi ích hết thảy chúng sanh, niệm niệm lợi ích hết thảy xã hội đại chúng, vậy thì bạn là Bồ-tát trong cõi người. Tối hôm qua chúng ta giảng đến một đoạn về Lục độ, chúng tôi dùng thời gian hai giờ đồng hồ giảng giải tường tận làm thế nào thực hành sáu ba-la-mật trong đời sống, công việc và làm ăn của chúng ta, nếu bạn có thể làm được, có thể thực hành thì bạn là Bồ-tát trong cõi người. Phải biết rằng tâm nhân duyên là Duyên giác trong cõi người; tâm tứ đế là Thanh văn trong cõi người; tâm từ bi hỷ xả, thập thiện nghiệp là trời người trong cõi người; nghiêm trì ngũ giới là người trong cõi người. Tiếp theo, tâm tham là ngã quý trong cõi người, sân giận là địa ngục trong cõi người, ngu si là súc sanh trong cõi người.

Cho nên, chính chúng ta phải thường xuyên phản tỉnh, thường xuyên tự duy kiểm điểm, mình hiện đang ở cõi nào? Khởi tâm động niệm, lời nói việc làm của chúng ta tương ứng với cõi nào? Tương ứng với cõi nào thì tương lai nhất định đi vào cõi ấy. Đây không phải là trò trẻ con, đây là lời dạy bảo chân thật của chư Phật Bồ-tát, tổ sư đại đức. Phật Bồ-tát dạy chúng ta sám hối, tiêu trừ nghiệp chướng, cái gì là nghiệp chướng? Vọng tưởng, phân biệt, chấp trước, tự tư tự lợi, tham sân si mạn là nghiệp chướng. Dạy chúng ta quay đầu là bờ, quay đầu lại y theo giới - định - tuệ, y theo lời dạy bảo của Phật Bồ-tát. Không chịu quay đầu thì những gì chúng ta tạo tác là ba đường ác trong lục đạo luân hồi, quay đầu lại thì ít nhất là ba đường thiện. Chân thật hiểu rõ giác ngộ thì nhất định phải trân quý nhân duyên hiếm có khó gặp trong đời này, vượt khỏi lục đạo, vượt khỏi thập pháp giới, đây mới thật sự là người thông minh, thật sự có trí tuệ, không còn mê luyến lục đạo luân hồi nữa.

Thế nên, chúng ta đọc hai câu này, nhìn thấy rất buồn, chính chúng ta làm không tốt, làm không tốt chính là phạm phải hai câu này rồi. Cho nên phải hết lòng nỗ lực sửa chữa lỗi lầm trước đây, ngày ngày phải sửa lỗi, đừng cho rằng mình không có lỗi lầm, cho rằng chính mình không có lỗi lầm là lỗi lầm lớn nhất của chúng ta, Đẳng giác Bồ-tát vẫn ngày ngày đang sửa lỗi, huống hồ là chúng ta? Cho nên ngày ngày tìm ra lỗi lầm của mình. Làm thế nào để tìm ra? Thứ nhất là đọc kinh, dùng kinh điển để kiểm điểm; thứ hai là nhìn người khác, nhìn thấy lỗi lầm của người khác thì quay đầu nghĩ xem mình có lỗi lầm này hay không. Đừng hủy báng người khác, đừng phê bình người, quay đầu nghĩ về chính mình, nếu như chính mình có thì nhanh chóng sửa; không có thì khích lệ bản thân không để phạm phải, gọi là “có lỗi mau sửa đổi, không có gắng tốt hơn”. Người tạo ra lỗi lầm đó chính là thiện tri thức của chính chúng ta, nếu không có họ thì chúng

ta không thể phát hiện ra lỗi lầm của chính mình, cho nên họ đang biểu diễn, họ đang thị hiện. Đối với chúng ta mà nói, họ là bạn tốt, họ là thiện tri thức, chúng ta nhờ họ mà có thể sửa đổi làm mới chính mình, mới có thể quay đầu là bờ, chúng ta làm sao có thể phê bình họ, làm sao dám khinh thường họ? Cho nên phải nghĩ nhiều hơn, Thiện Tài đồng tử vì sao một đời thành tựu viên mãn, chúng ta vì sao cả đời hằng ngày tạo tác tội nghiệp, phải suy nghĩ nhiều hơn! Nghĩ rõ ràng, nghĩ sáng tỏ rồi, quay đầu lại thì công phu mới có thể đắc lực. Tốt rồi, thời gian hôm nay đã hết, chúng ta giảng đến chỗ này.